

PARKERDŐGAZDASÁG

A PILISI ÁLLAMI PARKERDŐGAZDASÁG LAPJA

VI. évfolyam, 1. szám

1991. március

Előzetes mérleg

Egymilliárdot meghaladó bevétel

Parkerdőgazdaságunk **nettó árbevétele** 1990-ben 1 milliárd 196 millió forintot tett ki. Ez mind a tervet (1 milliárd 67 millió), mind az 1989. évi bevételt (913 millió) jelentősen meghaladta.

Az árbevételen belül **exportunk** tervszerűen alakult, 187 millió forintot tett ki. Az előző évhez képest erősen megnövekedett export elsősorban a németországi Heidelbergben végzett megbízások munkáinknak köszönhető, a vadászati exportbevétel szintén nőtt, a faanyag-kivitel viszont csökkent.

Költségeink szintén jelentősen, a tervet is 10 %-kal meghaladóan növekedtek. A költségnemeket tekintve főleg az egyéb költségek emelkedtek az idegenek által végzett munkák miatt (főként a felújításoknál), de a vásárolt energia árának növekedése is szembetűnő. A költséghelyeket véve főleg az erdészeti, de a vállalati általános költség emelkedése is túl magas.

Gazdaságunk adózás előtti **eredménye** 31,2 millió forintot tett ki. Bár ez elmaradt a tervtől, a hasonló adottságú erdőgazdaságok között kifejezetten jónak számít. Ugyanakkor az eredménytermelés erős belső aránytalanságokat mutat. A hagyományos tevékenységek - különösen az erdőművelés - gazdaságossága (részben az aszály miatt is) nagyon alacsonyan alakult, a vadászat is kevesebbet hozott a tervezettnél, a fafeldolgozáson belül Lepence kiugróan eredményes, Incsó viszont igen veszteséges volt. Az építőipari vállalkozások és a megbízások munkák jelentős eredménytöbblettel jártak, a gépiüzem vesztesége viszont még a borúlátó tervet is alaposan alulmúlta. 1990-ben nagy arányú állóeszköz-értékesítésre is sor ke-

rült (nem pénzügyi kényszerből, hanem racionalizálási okokból), s figyelembe kell venni, hogy ez is szépítette az eredményt. A vállalatvezetés az idén sokkal gyakrabban és közvetlenebbül kívánja elemezni az egyes erdészeti tevékenységét (Incsó, Gödöllő, Műszaki Erdészet), ahol nagy tervmaradás mutatkozott.

Az egyes erdészeti részletes értékelését következő számunkban közöljük.

Az éves átlagot véve, 1990-ben 1945-en dolgoztunk Parkerdőgazdaságunknál. A létszám **189 fővel csökkent** 1989-hez képest, ezen belül az alkalmazotti és fizikai állomány csökkenése lényegében azonos arányú. Egyedül az erdőművelési munkáknál jelentkezik - helyenként és időszakonként - munkaerőhiány, egyébként megfelelő nagyságú és összetételű gárdával rendelkezünk. A bérszínvonal 19,4 %-kal növekedett az előző évhez képest, az egyes egységekben belül erős differenciálódást mutatva.

A felesleges állóeszközök értékesítése mellett **műszaki felkészültségünk** javult, 180 millió forintot fordítottunk beruházásokra, ebből a gépberuházás meghaladta a 65 milliót. Bár a géppark nagysága csökkent, teljesítőképessége növekedett.

Gazdaságunk **pénzügyi helyzetét** is jelentősen befolyásolta, hogy a fizetési fegyelem az egész országban romlott. Míg 1989-ben 14 millió forintot, 1990-ben 26 milliót tett ki az átlagos hitelállományunk. Ez 1 milliárd forint feletti forgalmunkat tekintve nem nevezhető magasnak, a kamatköltségek növekedése azonban rontotta eredményünket.

Hosszú idő óta most fordult elő először, hogy az általunk kifizetett kamatok meghaladták kamatbevételeinket. Idén keményebben fel kell lépni a késedelmesen fizető vevőkkel szemben, másrészt - a pénzeszközök mielőbbi felszabadítása érdekében - készleteink jelentős csökkentésére kell törekedni. A hitelállomány alakulását kedvezőtlenül befolyásolta az is, hogy a parkfenntartás állami támogatásának nagy részét csak az év végén kaptuk meg - addig saját forrásokból finanszíroztuk a nem csekély kiadásokat -, illetve tavaly kellett először az év folyamán előre fizetnünk nyereségadó-előleget.

A végleges mérleg adataira következő számunkban még visszatérünk.

EGYELŐRE MARAD A KORÁBBI FORMA

Lapunk előző számában - némi képp elhamarkodottan - azt írtuk, hogy Parkerdőgazdaságunk január 1-jétől eredményérdekeltségű költségvetési szervből államigazgatási irányítású vállalattá alakul át. Ezt az információt helyesbíteni kell: egyelőre marad a korábbi gazdálkodási forma. A Pénzügyminisztérium ugyanis szükségesnek látja, hogy 1991. első félévében felülvizsgálja a költségvetési intézmények egész rendszerét, s csak ezt követően kíván dönteni a minket is érintő részletkérdésekben. Vállalati formánk esetleges megváltozása tehát csak júliustól aktuális.

Tárgyalás a társaságokkal

Mennyit ér egy hektár?

Az utóbbi évtizedekben - nem csekély politikai kényszer hatására is - a vadásztársaságok minimális, néhány forintos hektáronkénti bérleti díjat fizettek az erdőgazdaságtól bérbe vett vadászterületekért. Ez a helyzet - az egyre erősödő piacgazdasági viszonyok közepette - tarthatatlan. Az erdőgazdaságok szerte az országban a bérleti díjak igen jelentős emelésére törekednek. Mi milyen lépéseket tervezünk? - kérdeztük dr. Szikra Dezső műszaki főgazgató-helyettestől.

- Előljáróban el kell mondanom, hogy nálunk kevésbé élesen merült fel ez a probléma, mint számos más erdőgazdaságnál, mert működési területünknek csak 15-20 %-át adtuk bérbe vadásztársaságoknak, míg ez az arány sok helyütt eléri az 50-60 %-ot - kezdte választát dr. Szikra Dezső. - Mindemellett a bérleti díjak emelése nálunk is igen időszerűvé vált, amint a korábbi bérleti szerződések lejárnak, mi is új alapokon tárgyalunk a társaságokkal. Őt vadásztársaság béreltőlünk területeket, a Sylvanus, a Pilisvölgye, a Lendület-Jó Egészség, a MALÉV, a Tokodí Aranykalász Tsz vadásztársasága. Két szerződést most tárgyalunk újra, a többieké csak a következő években jár le. Más erdőgazdaságokhoz hasonlóan az eddigi néhány forintos hektáronkénti bérleti díj helyett száz forintos nagyságrendű hektáronkénti bérleti díjat kívánunk érvényesíteni, a piaci realitásoknak megfelelően.

- *Hogyan fogadják ezt a társaságok?*

- Mi már évek óta érzékeltettük velük, hogy a bérleti díjak irreálisan alacsonyak. Egy-két éve még merev elzárkózást tapasztaltunk, de örömmel látjuk, hogy egyre több vadásztársaság ismeri fel a realitásokat. Tárgyalókészségük határozottan javult.

A másik oldalon viszont nekünk is szorosabb együttműködésre kell lehetőséget adni. Ezúton is kérem az erdőszervező kollégákat, hogy a vadgaz-

dálkodással összefüggő kérdésekben rendszeresebb és érdemi konzultációt folytassanak a területükön működő vadásztársaságokkal, főleg az erdőművelési és ezen belül az erdőfelújítási gondjaink enyhítésére. Az erdősitések műszaki átvételére is célszerű meghívni a vadásztársaságok képviselőit, hogy közvetlenül tapasztalják: az erdő ökológiai rendszereiben hogyan érvényesülnek a különböző oldalakról megfogalmazott érdekek, törekvések. De egyéb területeken is törekednünk kell jobb együttműködésre, például a vadhús értékesítése során.

- *Akad már erdőgazdaság, amely versenytárgyalást hirdetett vadászterületeire a társaságok között. Mi nem tervezünk ilyen értékesítési formát?*

- Ha nem érjük el az általunk reálisnak tartott célokat, ez a forma is előtérbe kerülhet.

- *A vadásztársaságokkal való kapcsolatunk további érzékeny pontja, hogy az általuk bérbevett területeknél felmerülő vadgazdálkodási többletköltségeket és a vadkárt is mi fizetjük, holott ez az ő gazdálkodásuk nyomán válik szükségessé.*

- Ez jelenleg a bérleti díjknál is fontosabb. Arra törekszünk, hogy ezeket a költségeket a társaságok fokozatosan térítsék meg. Jelenleg az ilyen költségek legalább 50 %-át kérjük, s néhány éven belül szeretnénk elérni, hogy az egészet megtérítsék. Természetesen a kollégák feltehetik a kérdést: miért nem rögtön az egészet szedjük be? A tárgyalások során azonban tekintettel kell lenni arra, hogy a társaságok gazdálkodása most van átalakulóban, még nem elég fizetőképesek az új feltételek között. Olyan számlákat érdemes benyújtunk, amelyeket képesek is kifizetni. Az erdőgazdaság—vadásztársaság partnerkapcsolatát fokozatosan célszerű új alapokra helyezni, hogy a jövőben valóban együttműködés legyen.

- *Amikor vadászati jogról, bérleti díjakról van szó, egyre inkább felmerül*

egy harmadik tényező is: az önkormányzat.

- Az önkormányzatokról szóló és a parlament által már jóváhagyott törvény az önkormányzatok bevételi forrásai között szerepelteti a vadászati jog hasznosítását, noha ez további pontosítás nélkül abszurdum. A parlament által tárgyalásra érdemtelennek minősített Bánffy-Schamschula-féle vadászati törvényjavaslat mégis igyekezett ezt megerősíteni. Az ezzel kapcsolatos politikai és szakmai viták jelenleg zajlanak. Véleményem a következő. Az önkormányzatok bizonyos mértékű támogatása - történeti, jogi, erkölcsi, politikai okokból - elfogadható. Azonban veszélyes felelőtlenség lenne átadni számukra a vadászati jog hasznosítását, a földterület tulajdon- (illetve kezelői) jogának figyelmen kívül hagyásával. A bérleti díj növekedése az egzisztenciálisan szorult helyzetben lévő önkormányzatok számára létszükséglet lenne. Ez mind nagyobb és nagyobb vadállomány fenntartásával járna, természetesen annak az alaptevékenységnek (az erdő- és mezőgazdaságnak) a rovására, amelynek eredményességében viszont közvetlenül nem érdekelt az önkormányzat. Az eddigi erdő- és mezőgazda, illetve bérlő-vadgazda érdekellentéte bővülne és felerősödne egy olyan harmadik résztvevővel, akit még a vadkár-térítés vagy vadgazdálkodási többletköltség-térítés sem riaszt, mert ez pedig a vadász-bérlőt terhelné. Ha mindehhez hozzáteszünk, hogy működési területünkön több, mint százötven önkormányzat tevékenykedik, akkor ez egy „rémálom”. A fentiek - úgy gondolom - szöges ellentétben állnak a rendszerváltás óta meghirdetett gazdaságpolitikával, a felelős tulajdonosok megtalálásával, akik a területükön folyó valamennyi tevékenység mérlegezése alapján gazdasági és nem politikai döntéseket hoznak, de tovább neheztelnék az erdőgazdálkodás hosszútávú érdeke szerinti végzését és az ökológiai egyensúly megvalósítását is.

-bor

Költségkímélő eljárások

Az emberi tartalékokra alapozva

Nemrégiben foglalkozott a vállalati fórum a költségkímélő technológiák alkalmazásának lehetőségeivel a fakitermelés terén. Az ezzel kapcsolatos elképzelésekről dr. Balogh Zoltán erdőgazdálkodási osztályvezetőtől kértünk tájékoztatást.

— A költségkímélés eddig is lényeges kérdés volt, de a jelenlegi körülmények között, a magas energiaárak mellett még fontosabbá vált — bocsátotta előre dr. Balogh Zoltán. — Minthogy az erdőrészetek minősége rendkívül változatos, meg kell vizsgálnunk, hogy a különböző állományokban milyen technológia alkalmazható gazdaságosan. Ezt a termelésből kikerülő választék várható árbevétel—vonzatából kiindulva dönthetjük el. Így kiderül, hogy az adott választék—összetétel mellett kifizetődő-e, ha saját erdészeti dolgozóinkkal, saját nagy teljesítményű gépeinkkel végezzük el a kitermelést.

Bizonyos esetekben ez veszteséges lenne, s akkor meg kell próbálni vállalkozó munkacsapatoknak kiadni a feladatot — ami erdőgazdaságunknál már régóta működő gyakorlat. Ilyenkor természetesen fokozott szakmai ellenőrzés szükséges, különösen a nevelővágásoknál. Lehetőség van olyan üzletkötésre is, hogy mi csak a fák ledöntéséről gondoskodunk, az összekészítést és a szállítást a vevő maga oldja meg. Ehhez úgy kell megállapítanunk az árat, hogy a vevő számára vonzó legyen, de azért nekünk is nyereséget hozzon. Azonban ez a konstrukció csak gyengébb anyagok — főképp tűzifa — esetében alkalmazható. Célszerű lenne egy átfogó elemzést készíteni arról — szakmai, jogi és munkaügyi szempontból —, hogy hogyan kössünk szerződést a különféle partnerekkel. Jelenleg az erdészeteknél más és más a gyakorlat.

A termelés gazdaságossága nagy mértékben függ a gépek, eszközök jó kihasználásától is. Erdészeteink gépelátottsága jó, sokszor még túlzottan is. Olyan ösztönzőrendszerre van szükségünk, amely a fölösleges eszközpark fenntartása ellen hat. Ha valamelyik

egységnek túl nagy a gépi kapacitása, nem muszáj mindjárt az eladáshoz folyamodni — megoldást jelenthet a külső megrendelések teljesítése is. Ami lényeges: saját feladatainkat az állományviszonyoknak megfelelő kapacitású géppel és a kellő számú emberrel kéne elvégeznünk. E téren vannak még rejtett tartalékok az erdészeteknél: sokszor rutinszerűen oldják meg a kérdést, nem mindig gondolják át, hogy voltaképpen milyen gép, hány ember szükséges egy adott munkához. Ebben sokat segíthetnének a korrekt módon kidolgozott válgásszervezési tervek.

A költségkímélésnek egy másik módszerét a gépek, eszközök tulajdonbavétele adása jelenti. Vállalatunknál már több éves gyakorlat a motorfűrészek — ked-

vező feltételek mellett történő — eladása a dolgozóknak. Szeretnénk ezt a rendszert a közelítőgépekre és teherautókra is kiterjeszteni. Szíjtjuk a vállalkozási kedvet, próbáljuk meggyőzni az embereket, hogy ezzel ők is jól járnának. Bízunk benne, hogy ha ki tudunk építeni egy vállalkozást segítő rendszert — például könyvelési, adófizetési tanácsadással —, az is hozzájárul majd, hogy vonzóbbá váljon ez a kezdeményezés.

Mozgósítható tartalékokat az emberi tényezőkben találhatunk: a gazdaságosabb termelést hatékonyabb szervezési módszerekkel, az egyéni érdekeltiségi rendszer fejlesztésével, a különféle vállalkozási formák széles körű alkalmazásával valósíthatjuk meg.

H.Á.

Növekvő juttatások

Vállalatunknál a béren kívüli juttatások terén változások léptek életbe az idén, az étkezési hozzájárulást és a tűzifa—illetmény visszavásárlását illetően. Ezzel kapcsolatban Kovács Ferenc munkaügyi előadótól kértünk tájékoztatást.

— Korábban csak az üzemi étkeztetést igénybe vevőket illette meg a hozzájárulás, adagonként 6,50 Ft-os értékben. Ez mindössze 230–260 főt érintett — bocsátotta előre Kovács Ferenc. — Idén január 1-jétől azonban — élve a megváltozott jogszabályok adta lehetőséggel —, vállalatunk mindegyik teljes munkaidőben foglalkoztatott dolgozója egyévesen havi 800,— Ft étkezési költségterítésben részesül, adómentesen. (Ez 1991-ben mintegy 17 millió forint többletkiadást jelent a Parkerdőgazdaságnak.) A változás különösen azon fizikai dolgozók számára jelentős, akik nem vettek részt az üzemi étkeztetésben, s így hozzájárulást sem kaptak eddig. Az új szabályozással sikerült feloldani az ebből a helyzetből eredő szociális feszültségeket is. Természetesen ezzel egyidőben megszűnt a 6,50 Ft-os támogatás, tehát aki továbbra is igénybe veszi az üzemi étkeztetést, annak most már az ételek teljes árát ki kell fizetnie.

A költségterítés nem jár a fizetés nélküli szabadságon, illetve betegállományban töltött, valamint az igazolatlanul elmulasztott napokra. Ilyen esetekben a havi 800,— Ft—ot csökkenteni kell munkanaponként 36,— Ft—os összeggel. A részmunkaidősöket a 800,— Ft—os terítés időarányos hányada illeti meg, például a napi 4 órában foglalkoztatottakat 400,— Ft. A munkaviszony hőközbeni létesítése, illetve megszűnése esetén szintén időarányos a hozzájárulás.

Az időszakilag és munkakönyvvel foglalkoztatott nyugdíjas dolgozóknak minden ledolgozott munkanap után — beleértve a fizetett ünnepeket, szabadságot is — napi 36,— Ft terítés jár. Ennek összege azonban a havi 800,— Ft—ot nem haladhatja meg. Az alkalmi munkában, másodállásban foglalkoztatottakat étkezési költségterítés nem illeti meg.

Változás történt a tűzifa—illetmény visszavásárlási árában is: a tavalyi, köbméterenként 1300,— Ft—os összeg idén 1600,— Ft—ra emelkedett. Ez az ár megfelel annak, mintha a fát a TŰZÉP—nek adnánk el. Egyébként általában az illetményfa 14–16%—át vásárolja vissza évente a vállalat, tavaly például ez a mennyiség 2100 m³—t tett ki.

Lepencéről ÍGY LÁTJÁK Lepencét

Két és fél évvel ezelőtt - húsz esztendő történetére visszatekintve - jelent meg lapunkban Kóhalmi József erdészvezető „Felelősek vagyunk a ránk bízott nemzeti vagyonért” című cikke, amelyben a szerző erőteljesen érvel amellett, hogy a fatermesztésnek és a fafeldolgozásnak egységes célt kell követnie. Napjainkban az erdőgazdálkodás szervezetről, az erdészet és falpar kapcsolatáról egyre több vita zajlik, érvek és ellenérvek csapnak össze. Ennek kapcsán kértük Kóhalmi Józsefet, hogy - az elmúlt évet értékelve, egyúttal az Idel programot is válaszolva - fejtse ki véleményét: hogyan látja - munkatársaival együtt - Lepencéről, Lepence jövőjét? A Fafeldolgozó Erdészeti vezetőjének válaszát az alábbiakban közöljük.

- Az elmúlt évekhez hasonlóan ismét jó évet zárt erdészetiünk. A sikeres piacpolitikának köszönhetően tovább növeltük termelésünket, eredményességünket tartani tudtuk. 1990-ben árbevételünk 229, termelési értékünk 282, elszámolóáras eredményünk 59, átadási áras eredményünk 34 millió forintot tett ki. A két eredményelszámolás között mutatózó 25 millió forintos különbséget szállító erdészeteinknek visszajuttattuk. Így, a kialakult rendszer szerint például Pilismarót 10,7 millió, Visegrád 3,3 millió, Bajna 2,5 millió, a Műszaki Erdészet 3,2 millió forintot írhatott jóvá mérlegében.

AZ ELMÚLT ÉV JELLEMZŐI

- A megváltozott piaci helyzet, az új árviszonyok miatt változtatni kellett termelésünk összetételén. Jelentősen megnőtt a hengeresfa-alapanyag ára, kisebb mértékben a fűrészáru, azonban ezt nehezen lehetett a késztermék árában érvényesíteni. Ezért úgy döntöttünk, hogy **a továbbfeldolgozás során hosszoldással, táblásítással, furnérozással kell megteremteni annak lehetőségét, hogy minél nagyobb mértékben dolgozhassuk fel a rossz fűrészárut.** Így jó áron tudtuk eladni a piacképes gömbanyagot. (A hosszoldásban már meghaladtuk a 1 millió 200 ezer folyómétert.) Ennek következtében megdupláztuk előző évi fahasználati árbevételünket. Természetesen ezzel nagy mértékben nőttek a továbbfeldol-

gozás költségei is, de összességében az eredmény emelkedett.

A tavalyi év sikeres stratégiáját kell folytatni 1991-ben is! A hengeresfát tekintve ismét értékesíteni kell az összes piacképes anyagot. A felvágott fűrészáruból a jó árú, jó minőségű anyagot szintén el kell adni. A megmaradt alapanyagot kell bedolgozni a koporsókba.

Várható, hogy a fapiacra jelentős változások lesznek. A papírfá-értékesítési gondok miatt a tűzifa eladásában is nehézségek adódhatnak. Nem növekedett, sőt csökkent a tölgyalapanyag eladhatósága, így az ára is. Nőtt viszont a kereslet a bükk iránt, s jelentős árnövekedés várható az eddig olcsó faként ismert akácnál, nyárnál, égemnél és a jó minőségű csernél. Ehhez a piaci trendhez igazítottuk 1991-es értékesítési programunkat. Tölgyből csak a jó minőségű anyagot adjuk el. A bükköt teljes mértékben értékesíteni kívánjuk. Fűrészárunként csak a széles, drága anyagot dobjuk piacra. Az eddigi olcsó alapanyagoknál, mint már jeleztem, jelentős árnövekedés várható. Ez bennünket igen hátrányosan érint, mert a megnövekedő koporsótermeléshez kevés a Pilisből beszerezhető ilyen alapanyag. Körülbelül 3000 köbmétert meg kell vásárolnunk, ugyanakkor a felvágásunkat is legalább 2500 köbméterrel kell növelni! Komolyan meg kell vizsgálni a következő években kitermelhető alapanyag mennyiségét és fajfaj-összetételét. Országosan csökken a kitermelés, s

a faiparban várható fejlesztés kiindulópontja az alapanyag.

Az eredményes piackutatásból nyert információink és már megkötött szerződéseink szerint jelentősen növelhetjük koporsótermelésünket. A tavalyi 30 ezer darabbal szemben az idén 41 ezer darabra lesz megrendelésünk. A tavalyinál több alapanyag-felvágást, a tárolással, osztályozással, értékesítéssel kapcsolatos, lényegesen megnövekedett feladatokat lényegében változatlan technikával és létszámmal próbáljuk megoldani.

Nem hallgatjuk el, hogy a megváltozott külső és belső szabályozórendszer, az árváltozások hátrányosan hatnak üzemünkre. Ennek ellenére, ha az előbbieken változtató stratégiánkat meg tudjuk valósítani, ez az év is sikeres lesz. **Üzemi tervünkben az árbevételt és a termelési értéket kerekén 100 millió forinttal növeljük, így a tavaly elért eredmény szint tartható lesz. A szállító erdészeteknek több, mint 23 millió forint eredményt szeretnénk átadni.**

MI A TEENDŐ?

Nem elegendő, hogy a megnövekedett termékmennyiséghez széles vevőkört biztosítottunk és biztosítunk, hanem a vevőket pontosan, jó minőségű termékkel ki is kell szolgálni, miközben a költségeket állandóan vizsgálni, csökkenteni kell. A pontos szállításnak ma még általában eleget tudunk tenni. A jó minőség biztosítása terén azonban - a megnövekedett mennyiség miatt - már vannak nehézségek, amelyeken nem könnyű úrrá lennünk. A költségelemzés fontosságának érzékeltetésére csak egy adatot közlök. **Idén a várható összes üzemi költség 327 millió forint. 1 %-os csökkentés 3 millió forintot jelentene!**

Véleményünk szerint Lepence a jelenlegi állapotában megközelítette termelőképességének felső határát. Sürgősen el kell készíteni a következő évti-

zed koncepcióját, és a szükséges lépéseket mielőbb meg kell tenni! Vajon van-e erre ma lehetőség? Ki lehet-e alakítani egy előrelátó stratégiát? Hogyan alakul szakmánk jövője? A faipari tevékenység része lesz-e az erdőgazdálkodásnak? Látjuk, érezzük a rengeteg bizonytalanságot, a felvetett, de meg nem válaszolt kérdések tömegét, amelyek jelenleg ágazatunkat jellemzik.

HOGYAN LÁTJUK MI?

Nem kívánok ágazati szintű fejtegetésekbe bocsátkozni, ennek megvannak a maga - remélhetően jó felkészültségű szakemberekből álló - fórumai. Bizonyára akad olyan vállalat, ahol a faipart talán le kell választani az erdőgazdálkodástól, de minden bizonnyal van olyan alternatíva is, ahol az erdőgazdálkodás és a faipari tevékenység integráns közössége nem valamiféle mondva csinált kompromisszum, hanem ésszerűen egymásra épülő előnyös folyamat. Mi hiszünk abban, amit a vállalatvezetés többször hangsúlyozott, **Lepence a hagyományos erdőszetek része**. Fejlesztésünket is ennek tudatában képzeljük el.

Elfogadjuk a következő szakmai alaptételeket:

- az erdő a múlt adománya és egyben a jövő öröksége,
- az erdőállomány az egyetlen megújítható természeti kincs,
- több funkciót képes egymás mellett egyszerre betölteni,
- rövidtávú haszonérdekeltség helyett a hosszútávú vagyongazdálkodásnak kell érvényesülnie az erdőgazdálkodásban,
- el kell érni, hogy az erdőből kikerülő járadék minél nagyobb mértékben ugyanott tőkésítésre, befektetésre kerüljön.

Meggyőződésünk, hogy **eddig faipari tevékenységünk nem kényszerítette a pilisi erdőgazdálkodást a fenti elvek megsértésére**. Lepence alapító okiratában a következő olvasha-

tó: „A Fafeldolgozó Üzem feladata, hogy a Pilisből kitermelt összes fa-alapanyagot, a mindenkori piacnak megfelelően, a legmagasabb megmunkáltsági fokon megdolgozza, a legnagyobb nyereséggel feldolgozza.” Tehát nem a faipari piac határozza meg, hogy mit kell kitermelni, hanem a kitermelt fa határozza meg, hogy mivel jelenjünk meg a piacon. Ezt ma is, a jövőben is csak így tudjuk elképzelni.

Van egy új eleme a napjainkban kialakuló erdőgazdálkodási gondolkodásnak. Azt mondják: **az erdősz csak az erdővel foglalkozzon**. Ha ezt az elvet elfogadjuk, akkor az erdősz ténykedése a fakitermeléssel, illetve a vágásterület szélére történő kiközéltetéssel befejeződik. Így a jelenlegi szervezeti formában létrejönne egy olyan szakasz, amely a vágás szélé (az alsó rakodó) és a felső rakodó, illetve a feldolgozó üzem rönktere között adódik. Tehát a feldolgozó iparnak el kell mennie a kiközéltett vagy kiszállított alapanyagért és a vágásterületen kívüli tárolóhelyen kell azt megvásárolnia. Így alakulhatna ki az az állapot, hogy az erdősz valóban csak az erdővel, nevezetesen a felújítással, neveléssel, kitermeléssel, védelemmel, illetve az adott helyen jóléti feladatokkal foglalkozzék.

Lepence vonatkozásában **a jövő egyik iránya** ez lehetne. A bajnai, pilisszentkereszti, pilismaróti, visegrádi és a szentendrei erdőszettel képzelhető el ilyen megoldás.

FEJLESZTENI KELLENE

A másik folyamat az üzem fejlesztése lenne. Már szóltam róla, hogy az üzem - jelenlegi állapotában - minőségi értelemben alig képes a piaci feltételeknek folyamatosan megfelelni. Mennyiségről azért nem beszélek, mert csak egy műszakban dolgozunk, tehát a mennyiség növelhető. Bizonyos fázisokban - például a szárításban - azonban az egy műszak ellátása is gondokat okoz.

A mennyiség növelése előtt a piac bővíthetőségét alaposan meg kell vizsgálni, de a legfontosabb a saját alapanyag vizsgálata. A mi véleményünk az, hogy

vásárolt alapanyagra hosszútávú faipari fejlesztést nem érdemes alapozni.

Az általunk most felvetett két fejlesztési iránnyal kapcsolatos elemzésnek és döntésnek még ebben az évben meg kell történnie. Amennyiben mind az alapanyag-lehetőség, mind a piac bővítése indokoltá teszi a fejlesztést, a következőkre kell gondolni.

- **Alsórakodó:** 15-20 ezer köbméter hosszúfa a jelenlegi technológiával feldolgozható. Fejlesztésre nincs szükség.

- **Fűrészüzem:** 15 ezer köbméter 1 műszakban felvágható. Bővítésre nincs szükség, azonban 2 éven belül gondolni kell az alapgép cseréjére.

- **Készárutér:** jelentős növelése alapvető igény, de lehetőség alig van.

- **Szárítás:** a mostani kapacitás csak 30 ezer koporsóig elegendő.

- **Kazánház:** a megnövelt igényeket is képes kielégíteni.

- **Továbbfeldolgozás:** már a jelenlegi nagyságrendnek sem felel meg a szabászat, az előszerelés, a szerelés, a felületkezelés, a csomagolás és a tárolás. Egy jelentős termelési fázist, a furnérozást alvállalkozóval kell elvégeztetnünk. Gondolni kell arra is, hogy a termelés nagyobb növekedése esetén a belső szerelést is gépesíteni kell.

Mindezeket az elkerülhetetlen fejlesztési igényeket ismételtlen végiggondolva arra a következtetésre jutottunk, hogy **a termelés mennyiségi és minőségi növelésére a jelenlegi üzemi épületekben csak korlátozottan nyílik lehetőség**. Épületbővítésre hely hiányában nem gondolhatunk. Húsz év után kinőttük jelenlegi telephelyünket, ki kell lépni Lepencéről. Ennek - szerintünk - több megoldása lehetséges. Megvitatására érdemes lenne mielőbb megfelelő lehetőséget teremteni.

Összefoglalva: mi, innen Lepencéről így látjuk Lepence jövőjét és feladatát a Parkerdőgazdaság erdőszetei között. Ha a fejlesztés indokolt, azt mielőbb meg kell tenni. Az ipari termeléssel elért nyereség jelentős része - korrekt belső szabályozással - mindig visszaramoltatható az erdőszeti vérkeringésbe.

Lejegyezte: Márkosi Lajos

A heidelbergi munka tapasztalatai

Megkapaszkodunk a német piacon?

Amint korábban már írtunk róla, Parkerdőgazdaságunk vállalkozott arra, hogy a németországi Heidelberg környéki erdőkben részt vesz a tavaly februári-márciusi pusztító erejű szélviharok okozta károk felszámolásában. Dr. Balogh Zoltán erdőgazdálkodási osztályvezető az alábbiakban a munka tapasztalatait foglalja össze.

A 25 fővel, 1990. május 16-án beindult vállalkozás résztvevői öt erdészeti embereiből toborzódtak. A csapat irányító menedzsere *Brandhuber Ádám* műszaki vezető volt. A német partner kezdeti tartózkodását három napi munka után a legnagyobb elégedettség váltotta fel, mely a mai napig is tartós maradt. Csapatunk felszerelését 4 db LKT-81-es, (1/2 évnél egyik sem idősebb) közelítő traktor, valamint 2 db KAMAZ – darus + ÉPFU utánfutó szállító szelvény tette kompletté.

A vállalkozás külkereskedelmi ügyintézését saját szakember hiányában egy külkereskedelmi kft-re bíztuk, ám sajnos csalódnunk kellett, mivel 2 hónapon keresztül csak futottunk a jogos pénzünk után. Szerencsére augusztus végén némi „bánatpénz” ellenében sikerült megszabadulnunk a problémás kft-től és augusztus közepe óta saját külkereskedelmi joggal magunk intézzük az ügyeket, szükség esetén szakértő-bonyolítók bevonásával.

A dolgozók felkészítésére nagy gondot fordítottunk. Elvégeztettük teljeskörű orvosi vizsgálásukat, kiegészítve a szükséges különleges vizsgálatokkal (pl.: AIDS szűrés), de fontosabb volt a pszichológiai felkészítés.

Gondoljuk csak meg, a kiküldendő dolgozók zöme — némi túlzással — eddig még a faluja határát sem lépte át, nemhogy hosszú hónapokra *idegen környezetben, családjától távol* végezzen fokozott terhelést jelentő munkát. Beszélgetéseink során a dolgozókkal tisztáztuk e körülményeket, továbbá szerződésben biztosítottuk a havi egyszeri (3–5 napos) hazautazásukat. Erre az útra, szerencsés megoldásként, kedvező szerződést kötöttünk egy 8 személyes kisbusz tulajdonosával, aki viszonylag olcsón és megbízhatóan vállalta az oda-és visszaszállításokat.

A munkaszerződésekben a dolgozók jövedelmeit két összetevővel szabályoztuk: részben itthoni *forint fizetés* (adózott), részben törvény adta lehetőség szerinti *valutás ellátmány*, melynek szorzószámát használtuk a teljesítmény elismerésére.

Meggyőződésünk volt — és igazolódt is —, hogy dolgozóinkat feltétlenül jól meg kell fizetni és így a gazdaság is jobban jár. Tudatosítottuk bennük a munkával járó veszélyeket, valamint azt, hogy fegyelmezetlenség esetén azonnali hazaküldéssel büntetnek a munka kinti irányítói. Szerencsére ilyen esetre nem került sor.

Külön tanulmányt érdemelne annak az átalakulásnak az elemzése, melyen a fakitermelő munkások átestek.

Meggyőződésem, hogy a szeptember 10-től két német erdészetről dolgozó 16 kollégánk a világ bármely pontján kívánná a szakemberek megbecsülését.

Ember és gép teljesítőképességének határáig volt igénybe véve a veszélyes és nehéz munkában, s elmondhatjuk, hogy az emberek jól bírták, a gépek csak megfelelően, köztük a szállító KAMAZ-ok nagyon nehezen.

Az első időszakban nagy nehézséget okozott az emberek túlzott lelkesedésének, munkakedvének jó irányú mérséklése, hiszen már-már saját testi épségüket veszélyeztette és a legjobban az ismert és gyakori balesetek bekövetkezéséről féltünk. Szerencsére, 4 kisebb balesetet leszámítva, eddig elkerültük a bajt.

Induláskor hat náció képviselővel (lenyelek, csehek, svédek, norvégok, finnek, osztrákok) együtt kezdtük a közel 150.000 m³ széldöntött anyag feltermelését, ám ezek fokozatosan kikoptak mellőlünk, míg a mi megbecsülésünk egyre növekedett. Dolgozóink kitaró és jó munkája mellett döntő szerepe volt ebben az irányító *Brandhuber Ádám*nak, aki igazi menedzseri erőnyeket csillogtatott meg és kiváló nyelv- és emberismeretével fiatal kora ellenére olyan eredményeket ért el, melyekkel a német kollégák elismerését és tiszteletét is kivívta. A napi feladatok sok munkát adó megszervezése mellett fokozatosan kiépítette és bővítette vállalkozásunkat.

Amikor a szállítások akadozása miatt a fakitermelést kényszerből leállították, csapatainkat csemetekerti ápolásokra, kerítésépítésekre és más erdőművelési mun-

kákra szervezte át, ezzel az árbevétel folyamatoságát biztosította.

A helyi és a tartományi munkaügyi hivatalokkal olyan kapcsolatot épített ki, amely mind a mai napig lehetővé tette, hogy csapataink az NSZK-ban elfogadott hivatalos kontingens (10000 fő) felett egyedi engedélyekkel dolgozhassanak tovább.

Szervezőmunkáját dicséri, hogy — jó hírünket kiaknázva — 1990. decemberében beindítottuk a *Rothenburgi Erdészetről a „második frontot” is, s úgy tűnik, sikerül tartósan megkapaszkodnunk a nagyon igényes német piacon.* Természetesen segítette őt egy jól együttműködő itthoni csapat és a vállalat vezetői, akik kezdetől gyors döntésekkel és a teljeskörű jogok megadásával támogatták munkáját.

Az árbevétel kedvező alakulása lehetővé tette, hogy 1990. végén egy URUS-ii típusú osztrák kötélpályát vásároljunk, melyre a Pilsben régóta nagy szükség van. A költségek kitermelésére néhány havi bérmunkát ezzel a géppel is végzünk partnerünknel.

A sikeres fakitermelési munkák mellett kedvező feltételekkel vásároltunk saját céljainkra fenyő rönkanyagot, melyet részben közvetlenül értékesítettünk, részben üzemünkben dolgoztunk fel. A faanyag vásárlásánál alapvető és bevált stratégiánk az volt, hogy ezt a fakitermeléstől teljesen külön vételi konstrukcióként kezeltük, tehát nem részleges munkadíjként került elszámolásra, így a két ügylet nem keveredett és jól követhető maradt.

A szállítást kamion visszafuvarral oldottuk meg, mivel ez volt a legolcsóbb változat. A hivatalos munkakapcsolaton túl nagyon lényeges egyéb kapcsolatokat is kiépítettünk. 28 fő részvételével megszerveztük a heidelbergi Vadászkiért zenekar egyhetes magyarországi koncertturnéját, melynek nagy sikere volt. A munkásszállításokat végző amerikai csapatok nemzeti ünnepén dolgozóink díszvendégként vettek részt. Fontos szakmai együttműködés bevezetőjeként 1991. februárjában 6 szakemberünk (erdészek, műszaki vezetők) járt egyhetes tanulmányúton a Heidelbergi és Rothenburgi Erdészeteknél és rendkívül fontos ismeretekkel gazdagodtunk a németországi erdőgazdálkodás tanulmányozásában. Ez év nyarán 4 német szakembert várunk hasonló tanulmányútra gazdaságunkhoz.

Hibák a nagyító alatt

Az ellenőrzési osztály munkájáról, vizsgálatainak tapasztalatairól Cserép Lajos osztályvezetőnél érdeklődtünk. Válaszaiból kiderült: a vagyonvédelem és az anyagfelhasználás terén találtak nagyobb problémákat — de azért más-hol is akad még javítani való.

— Az ellenőrzési osztály feladatköre milyen területekre terjed ki?

— Feladataink közé tartozik a vállalati adminisztrációs munka szabályosságának, a bizonylati fegyelem betartásának folyamatos ellenőrzése, valamint a vagyonvédelmi tevékenység figyelemmel kísérése, beleértve a konkrét intézkedési javaslatok megtételét is. Hozzánk tartoznak a szolgálati lőfegyverekkel kapcsolatos ügyek, s — bár ez nem kifejezetten ellenőrzési feladat — mi foglalkozunk a tűzvédelem vállalati szintű irányításával, szervezésével. Ez évig részt vettünk az erdőgazdaság szakmai alaptevékenységének ellenőrzésében is, most már azonban más osztályon belül folyik ez a munka. Ezzel összefüggésben „karcsúsítás” is végbement nálunk: a tavalyi hattal szemben, idén három főre csökkent az ellenőrzési osztály létszáma.

— Milyen vizsgálatokat végeztek az elmúlt évben, s milyen tapasztalatokat szereztek ennek kapcsán?

— Az adminisztráció, a bizonylati fegy-

Összességében vállalkozásunkat sikerresnek értékelhetjük, melynek alapvető összetevőit az alábbiakban foglalhatjuk össze:

— gyors és helyes vezetői döntés, azonnali cselekvés a szerződéskötéskor és a munka beindításakor,

— kiváló menedzselés és irányítás,

— jól felkészült, egységes, ütőképes munkacsapat,

— új gépek bevetése, jó alkatrészellátás,

— elsőrendű kapcsolatépítés, szakszerű, pontos munkavégzés,

— profi szervezés, minden szakterületen saját ügyintézés, legfeljebb szakértők bevonása speciális feladatoknál.

A fenti lényeges elemek eredményeként csapataink még ez évben is biztos tényezői a német piacnak és kapcsolataink jó távlatokat nyitnak a jövőbeni szakmai együttműködésre.

Dr. Balogh Zoltán

lem ellenőrzése során találtunk ugyan formai hibákat, de kirívó szabálytalanságot nem fedeztünk fel. Azért e téren is akad még tennivaló. Például elvégeztünk tavaly egy témavizsgálatot, amelynek keretében az erdészetek házipénztárait ellenőriztük — s kítűnt, hogy a különféle költségek elszámolásában az egyes erdészeteknél egymástól eltérő szokások alakultak ki. Ezt a rendszert feltétlenül egységesíteni kell, amire ki is dolgoztunk egy 14 pontból álló intézkedési tervet.

Nagyobb gondot okoznak az anyagfelhasználás elszámoltatásának gyenge pontjai. Számos esetben előfordul, hogy az adott feladathoz mérten indokolatlanul nagy mennyiségű anyag fogy el. Ez természetesen a vállalat nyereségére is kihat. Mindenképpen változást kell elérnünk e téren, hiszen a nehezedő gazdasági körülmények között különösen fontos a takarékoskosság. A normatív rendszer fokozottabb betartatására kell törekednünk, bizonyos esetekben egy-egy konkrét munka anyagfelhasználásának ellenőrzésével is. Tisztában vagyunk azzal, hogy pusztán adminisztratív szigorításokkal nehezen lehetne megoldani ezt a problémát — keresnünk kell az olyan módszereket, amelyeknél az egyéni érdekeltség is a takarékosagra ösztönöz.

— Gondolom, a vagyonvédelem területén is sok tennivaló akad, hiszen a lopások száma az országos statisztikák szerint is ugrásszerűen megnőtt.

— Nincs ez másképp nálunk sem. Míg '89-ben összesen 79 esetben okoztak kárt a társadalmi tulajdonban, addig '90-ben már 135-re emelkedett ez a szám. Az okozott kár értéke pedig 1 millió 226 ezerről 2 millió 225 ezerre növekedett! Különösen a rakodói fakészleteknél volt nagy a veszteség: 851 ezer forint, ami több mint háromszorosa a megelőző évi összegnek. De '89-hez képest a tavalyi évben 81 ezerről közel 700 ezerre nőtt a felszerelésben, szerszámokban, s 84 ezerről 213 ezerre emelkedett a parkrendezésekben okozott kár. Megjegyzem, a valós helyzet ennél is rosszabb, minthogy az erdészetek vezetői nem minden esetben tesznek feljelentést. Valószínűleg azért tartják ezt feleslegesnek, mert a rendőrség az esetek túlnyomó többségében nem képes megtalálni az elkövetőt. Természetesen, szabály szerint mindenképpen meg kéne tenni a feljelentést.

— Sajnos, az érvényben lévő jogszabályok sem alkalmasak rá, hogy visszatart-

sák a tolvajokat — kapcsolódott a beszélgetésbe *Pápai István*. — Decemberben például Budapest egyik kerületében tetten érték néhány embert, akik kivágtak hat fenyőfát. Azonban a rendőrség azóta megszüntette az eljárást, mert a dolog csak szabálysértésnek minősül — minthogy eszmei értékben számítva csak 3200 forintos kárt okoztak. Valójában ennél sokkal nagyobb értékéről van szó.

— Az ellenőrzési tapasztalatok azt mutatják, hogy az erdőőrzási feladatok ellátása is nagy kívánnivalót maga után — folytatta Cserép Lajos. — A jövőben a kerületvezető erdészeknek több időt kell erre fordítaniuk, amire módjuk is lesz a csökkenő fakitermelési munkák mellett. Nagyobb gondot kéne fordítani az erdei utak lezárására is. Követendő példaként kiemelhetem a ráckevei erdészetet, ahol ezt igen lelkiismeretesen és szervezeten végzik.

— Az erdőgazdálkodás szakmai ellenőrzésében milyen módszereket alkalmaztak?

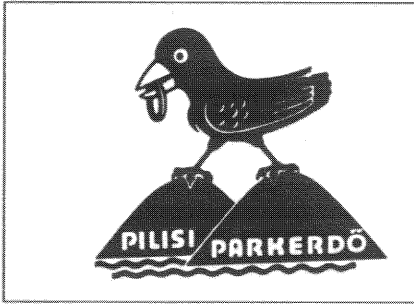
— Ezt a feladatot az ágazat vezetésével közösen láttuk el, azzal a céllal, hogy megtartsuk az erdőnevelés szakmai irányelveit. A dolog természetéből fakadóan hosszabb időt vesz igénybe, míg e munka eredményei megnyilvánulnak. Tény azonban, hogy az öt évvel ezelőtti állapothoz képest — amikor a szakmai szemléletben még lényeges eltérések voltak az egyes erdészetek között —, mostanára csökkentek a különbségek, s kialakulóban van az egységes irányvonal. Igaz, hogy időközben a Budavidéki Erdő- és Vadgazdaság csatlakozásával újabb problémák jelentkeztek e téren.

Ami a konkrét módszereket illeti: igyekeztünk minden szakmai kérdést lehetőleg a helyszínen tisztázni és megoldani. Ezt segíti elő például a minta- és ellenőrző területek kijelölése. Az ismeretek bővítését, a színvonal emelését szolgálják a jelölőversenyek és szakmai tapasztalatcserék is, amelyeknek megszervezésében szintén részt vettünk.

— Beszélgetésünk elején említette, hogy az ellenőrzési osztály létszáma a felére csökkent. Ez nem fog a munka minőségének rovására menni?

— A létszám a feladatok csökkenésével arányosan változott — ezért remélem, hogy a minőség nem fog romlani. Az bizonyos, hogy ezután a vizsgálati feladatok meghatározásánál a legfontosabb kérdésekre kell koncentrálni.

H.Á.

HÍREK

Nyugdíjba vonult

Gárdonyi Géza szakfelügyelő koredeleményes nyugdíjba vonul.

Götschák Jánosné konyhai dolgozó március 31-től nyugállományban van.

Nyugdíjas kollégáinknak megérdemelt, jó pihenést kívánunk!

Személyi változások

A Parkerdőgazdaság főigazgatója 1991. február 28-i hatállyal megszüntette a beruházási és fejlesztési osztályt.

- Szabados János osztályvezetőt - saját kérésére - áthelyezte a Főépítésvezető-séghez, főépítésvezető-helyettesi munkakörbe,

- Bánóné Rédei Annát áthelyezte a Fő-építésvezető-séghez,

- Bednár Györgyöt a Műszaki Erdészet-hez,

- Dobay Pétert a műszaki osztályra,

- Fábíán Istvánnét a pénzügyi és számviteli osztályra,

- György Sándort a közjóléti csoport-hoz,

- Horváth Ferencnét a műszaki osztály-ra,

- Mohai Tibor munkaviszonyát június 30-i határidővel megszünteti.

Megszűnt a munkaviszonya

Császiné Dudás Klára könyvelőnek február 15-től,

Marschall Tamásné területrendezési előadónak április 30-tól,

dr. Molnár Ákos vadászati főelőadónak október 10-től.

Áthelyezések

Fodor Lászlóné SZTK-ügyintéző bérelszámoló munkakörbe,

Havasi Ede ellenőrzési csoportvezető vezető könyvelői munkakörbe a Központ-ból a Telki Erdészeti állományába került.

Leggyakoribbak a kártérítési ügyek

Helm Jánost, Vállalati Munkaügyi Döntőbizottságunk elnökét a testület elmúlt évi tevékenységéről kérdeztük. Megtudtuk, hogy az ügyek száma nem túl magas, s több évre visszatekintve sem mutat nagyobb ingadozást. A határozatokkal szemben ritkán éneke fellebbezéssel az érintettek, s a megyei munkaügyi bíróság az ilyen esetek többségében is helyben hagyta a VMDB döntését.

— Milyen jellegű ügyekben fordulnak Önökhöz a leggyakrabban? Összesen hány esetet tárgyaltak meg tavaly?

— Évente tíz körül mozog a VMDB elé kerülő ügyek száma, tavaly például 11 esetben kellett határozatot hoznunk. A kérelmek közül 4 kártérítési, 3 felmondási, 2 pedig feyelmi üggyel volt kapcsolatos, s további két-tőt munkakönyv jogtalan visszatartása miatt nyújtottak be. Az utóbbi két kérelemnek hely adtunk, a többit azonban el kellett utasítanunk.

Tapasztalatom szerint főként olyan esetekben fellebbeznek az érintett dolgozók a munkahelyi döntések ellen, amikor azok nincsenek kellőképpen megindokolva, s így — legalábbis részben — alaptalannak tűnnek. Sajnos gyakori jelenség, hogy az elmarasztaló határozatok csak sablonos szöveget tartalmaznak, pedig az emberhez és az üggyhöz méltó, érdemi magyarázatot kellene adniuk. Ha a döntőbizottság indoklása sem meggyőző, olyankor kerül sor a megyei munkaügyi bírósághoz való fellebbezésre. Tavaly ez csak egy ízben fordult elő — de még nem kaptunk értesítést róla, hogy milyen döntés született. Egyébként a korábbi esetekben a bíróság mintegy 90%-át jóváhagyta a VMDB határozatainak.

Kényes feladatot látunk el, amikor kollégáink ügyét vizsgáljuk, hiszen a vesztest sérelem, kár éri. S nem mindig tudunk teljesen megnyugtató döntést hozni. Például az anyagi felelősség megállapításával kapcsolatos kérdéseknél előfordulhat, hogy — tegyük fel

— a raktári dolgozó elmarasztalása jogszerű, ám mégis megmarad némi kétség, hogy talán a vállalat sem tett meg mindent ebben az ügyben.

— A gyakorlatban hogyan végzi munkáját a döntőbizottság? Adottak a működéshez szükséges feltételek?

— A vállalati központban öt tagja van a VMDB-nek — az elnök és négy helyettese —, s minden erdészetről további egy-egy fő. Így tudjuk elérni, hogy az előírt 8 napos határidőn belül összeülhessen az aktuális ügy megtárgyalására egy 3 fős bizottság, amelyben természetesen az érintett erdészeti képviselője is részt vesz. A vállalat rendelkezésünkre bocsát mindent, ami feladataink elvégzéséhez szükséges, ilyen jellegű gondjaink nincsenek. Abból sem származott még soha konfliktus, hogy a vezetés részéről számonkérték volna valamelyik döntésünket. Problémát inkább az jelent, hogy úgy érezzük: tevékenységünket nem értékeli eléggé. Társadalmi munkában látjuk el ezt a feladatot, amelyhez többek között az is hozzátartozik, hogy ismereteinket folyamatosan „karbantartsuk”, kövessük a munkaügyi szabályok változásait. A vállalatnak, a szakszervezetnek el kellene érnie, hogy érezzék a megbecsülést azok, akik ilyen feladatra vállalkoznak. Senkinek sem válna hasznára, ha sűrűn változna a döntőbizottság összetétele.

H.Á.

Létszámcsökkentés

A vállalatvezetés idén mintegy 10-15 fővel csökkenteni kívánja a központban dolgozó alkalmazottak létszámát. A gazdaságosság javítását célzó intézkedést az alábbiak alapozzák meg.

Az utóbbi években folyamatosan növekedett az erdészetek önállósága, számos feladat- és hatáskör közvetlenül a termelőegységekhez került át. A decentralizálás következtében a központ kisebb létszámmal is képes ellátni feladatait.

A létszámcsökkentés további oka, hogy a jelenlegi nemzetgazdasági helyzetben a fejlesztési lehetőségek jelentősen szűkültek. Ezért nem indokolt, hogy Parkerdőgazdaságunk a beruházási és fejlesztési feladatokra továbbra is egy teljes osztályt tartson fenn. Az osztály munkatársainak többségét más egységekhez helyezik át.

A harmadik ok: számítógépes fejlesztéseink előrehaladása. Az új, korszerű rendszerek számos nyilvántartás, elemzés előkészítését meggyorsítják, s ez szintén munkaerőmegtakarítást tesz lehetővé.

Várhatóan az erdészeteknél is sor kerül az alkalmazotti állomány csökkentésére. A januári-februári konzultációkon csaknem valamennyi erdészeti lejezte, hogy saját hatáskörében ilyen intézkedéseket tervez.

PARKERDŐGAZDASÁG

A Pilisi Állami Parkerdőgazdaság lapja. Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti:

a szerkesztőbizottság.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Márkosi Lajos.

Felelős szerkesztő:

dr. Sébor József.

Felelős kiadó: a Monteditio Kft.

ügyvezető igazgatója.

A szerkesztőség címe:

2025 Visegrád, Mátyás király út 4. Telefon: (06-26)28-133.